

Bruxelles, den 18. maj 2016
(OR. en)

8939/16

**Interinstitutionel sag:
2015/0284 (COD)**

PI 57
CODEC 660
RECH 138
EDUC 140
COMPET 236
SAN 185
AUDIO 59
CULT 40
DIGIT 50

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	8621/16
Komm. dok. nr.:	15302/15+ADD 1+ADD 2
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikring af grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i det indre marked – Generel indstilling

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde dette forslag for Rådet den 9. december 2015.

Forslaget er et af Kommissionens første initiativer under strategien for det digitale indre marked, der har til formål at skabe et indre marked for digitalt indhold og tjenester. Det tager sigte på at fjerne hindringer for grænseoverskridende portabilitet, således at de brugere, der i deres bopælsmedlemsstat har abonneret på eller købt onlineindhold, kan få adgang til det nævnte indhold, selv når de opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat.

Den 13. maj 2016 nåede De Faste Repræsentanternes Komité (1. afdeling) efter intensivt arbejde under det nederlandske formandskab til bred enighed om formandskabets seneste kompromisforslag, jf. bilaget til denne note. Der er dog stadig to udestående spørgsmål, som nogle delegationer ikke kan acceptere, nemlig i) midlertidigt ophold og ii) fritagelse for verifikation. Disse spørgsmål gennemgås i del II nedenfor.

II. VIGTIGSTE UDESTÅENDE SPØRGSMÅL

A. Definitionen af "midlertidigt ophold i en medlemsstat" (art. 2, litra d))

Der er bred enighed om, at det er afgørende at få klarhed over, hvad der menes med dette udtryk.

For et flertal af delegationerne giver teksten i formandskabets kompromisforslag sammenholdt med definitionen af "bopælsmedlemsstat" (jf. litra c) i samme artikel) tilstrækkelig klarhed og juridisk sikkerhed.

En række delegationer har dog anmodet om tilføjelse af et yderligere tidsmæssigt kriterium til denne definition, nemlig at det midlertidige ophold bør være kortvarigt. Det foreslåede tidsmæssige kriterium tager sigte på at undgå eventuelle for brede fortolkninger, som efter disse delegationers opfattelse svarer til grænseoverskridende adgang.

B. Fritagelse fra verifikationsforpligtelsen (art. 3B, stk. 5 og 6)

Udbydere af onlineindholdstjenester er i henhold til denne forordning forpligtet til at sikre dette indholds portabilitet. Udbydere af onlineindholdstjenester er desuden forpligtet til at verificere deres abonnenters bopælsmedlemsstat med henblik på at fastslå, hvornår de opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat.

Da formålet med denne verifikationsforpligtelse er at beskytte rettighedshavernes interesser eller interesserne for andre personer, der er indehavere af rettigheder til onlineindhold, mener flertallet af delegationerne, at forordningen bør indeholde en bestemmelse, som giver rettighedshaverne mulighed for at fravælge verifikation for at undgå i urimelig grad at begrænse rettighedshavernes ret til at tillade brug af deres indhold, som de ønsker det. En sådan bestemmelse ville dermed indføre en fritagelse fra verifikationsforpligtelser i tilfælde, hvor disse er uhensigtsmæssige for den pågældende sektor eller type indhold. Formandskabets kompromisforslag fastslår, at mens rettighedshaverne kan tillade adgang til og brug af deres indhold uden verifikation af bopælsmedlemsstaten, finder alle andre aspekter af forordningen fortsat anvendelse, og abonnentens bopælsmedlemsstat fastslås i dette tilfælde ved hjælp af den aftale, der er indgået mellem onlinetjenesteudbyderen og abonnenten. Desuden fastsættes det udtrykkeligt, at aftalerne mellem onlinetjenesteudbydere og rettighedshaverne ikke skal kunne begrænse rettighedshavernes mulighed for at trække deres tilladelse tilbage, forudsat at der gives rimelig varsel herom for at undgå urimelige afbrydelser i en tjenesteudbyders virksomhed.

En række delegationer mener dog, at muligheden for at beslutte, at verifikationen ikke behøver at finde sted, vil kunne føre til misbrug fra de udbyderes side, der har en betydelig markedsstyrke, i forhold til mindre magtfulde rettighedshavere, og de har derfor anmodet om, at denne bestemmelse kun finder anvendelse på indhold, der gøres tilgængeligt for alle onlinetjenesteudbydere i Den Europæiske Union på ikkeeksklusivt grundlag.

III. KONKLUSION

På grundlag af formandskabets seneste kompromisforslag, jf. bilaget til denne note, opfordres Rådet til at løse ovennævnte udestående spørgsmål og vedtage en generel indstilling til den foreslåede forordning.

Formandskabets kompromisforslag til**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING****om sikring af grænseoverskridende mobileportabilitet af onlineindholdstjenester i det indre
marked
(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Uhindret adgang for forbrugerne til onlineindholdstjenester i hele EU er vigtigt for et velfungerende indre marked. Da det indre marked omfatter et område uden indre grænser og bl.a. bygger på fri bevægelighed for tjenesteydelser og personer, er det nødvendigt at fastsætte, at forbrugerne kan bruge portable onlineindholdstjenester, der giver adgang til indhold såsom musik, spil, film eller sportsbegivenheder ikke blot i deres bopælsmedlemsstat, men også når de midlertidigt opholder sig i andre EU-medlemsstater i forbindelse med ferie, rejser eller forretningsrejser. Derfor bør hindringerne for adgang til og brug af sådanne onlineindholdstjenester i sådanne tilfælde fjernes.

¹ EUT C, s.

- (2) Den teknologiske udvikling, der fører til udbredelse af bærbart udstyr såsom tablets og smartphones, letter i stigende grad brugen af onlineindholdstjenester ved at give adgang til dem, uanset hvor forbrugerne befinder sig. Der er en hurtigt voksende efterspørgsel fra forbrugerne efter adgang til indhold og innovative onlinetjenester ikke kun i deres bopælsmedlemsstat, men også når de midlertidigt opholder sig i en anden EU-medlemsstat.
- (3) Forbrugerne indgår i stigende grad aftaler med udbydere om levering af onlineindholdstjenester. Forbrugere, der midlertidigt opholder sig i en anden EU-medlemsstat, kan dog ofte ikke fortsætte med at få adgang til eller bruge de onlineindholdstjenester, som de har erhvervet ret til at bruge i deres bopælsmedlemsstat.
- (4) Der er en række hindringer for leveringen af disse tjenester til forbrugere, som midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat. Visse onlinetjenester omfatter indhold såsom musik, spil eller film, der er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder i henhold til EU-retten. Hindringerne for grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester skyldes navnlig, at rettighederne til transmission af indhold, der er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder, såsom audiovisuelle værker, ofte er omfattet af territoriale licenser, og at udbydere af onlineindholdstjenester kan vælge at kun at betjene bestemte markeder.

- (5) Det samme gælder for andre former for indhold såsom sportsbegivenheder, der ikke er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder i henhold til EU-retten, men som kan være beskyttet af ophavsrettigheder, beslægtede rettigheder eller i medfør af særlig national lovgivning, og for hvilke arrangørerne af sådanne begivenheder ofte har meddelt licenser, eller som tilbydes af udbydere af onlineindholdstjenester på territorial basis. Radio- og tv-foretagenders transmissioner af sådant indhold ville være beskyttet af beslægtede rettigheder, som er harmoniseret på EU-plan. Endvidere omfatter transmissioner af sådant indhold ofte ophavsretligt beskyttede elementer såsom musik, videosekvenser ved indledningen eller afslutningen eller grafik. Derudover er visse aspekter af sådanne transmissioner af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse eller af stor interesse for offentligheden til brug i forbindelse med korte nyhedsindslag blevet harmoniseret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU². Endelig omfatter audiovisuelle medietjenester som omhandlet i direktiv 2010/13/EU tjenester, der giver adgang til indhold såsom sportsbegivenheder, nyheder eller aktuelle begivenheder.
- (6) Derfor markedsføres onlineindholdstjenester i stigende grad som en pakke, i hvilken indhold, der ikke er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder, ikke kan adskilles fra indhold, som er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder, uden at værdien af den tjeneste, der ydes forbrugerne, mindskes væsentligt. Dette er navnlig tilfældet med premium-indhold såsom sportsbegivenheder eller andre begivenheder af væsentlig interesse for forbrugerne. For at udbyderne af onlineindholdstjenester kan give forbrugerne fuld adgang til deres onlineindholdstjenester, når disse opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, er det tvingende nødvendigt, at denne forordning også dækker indhold, der anvendes af onlineindholdstjenester, og at den derfor finder anvendelse på audiovisuelle medietjenester som omhandlet i direktiv 2010/13/EU samt på radio- og tv-foretagenders transmissioner betragtet under ét.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester, EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

- (7) Rettigheder til værker og andre beskyttede frembringelser er harmoniseret, bl.a. i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF³, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF⁵ og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24⁶.
- (8) Derfor skal udbydere af onlineindholdstjenester, der gør brug af værker eller andre beskyttede frembringelser såsom bøger, audiovisuelle værker, musikindspilninger eller optagelser af udsendelser, have rettighederne til at bruge sådant indhold for de relevante områder.
- (9) Transmission af indhold, der er beskyttet af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, ved udbyderen af en onlineindholdstjeneste kræver godkendelse fra de relevante rettighedshavere såsom forfattere, udøvende kunstnere, producenter eller radio- og tv-foretagender for indhold, der ville indgå i transmissionen. Dette gælder også, når en sådan transmission finder sted med henblik på at gøre det muligt for en forbruger at foretage download med henblik på at bruge en onlineindholdstjeneste.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser, EFT L 077 af 27.3.1996, s. 20.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer, EUT L 111 af 5.5.2009, s. 16.

- (10) Det er ikke altid muligt at erhverve licens til de pågældende rettigheder, navnlig når licensen til indholdsrettighederne er meddelt på eksklusivt grundlag. For at sikre den territoriale eneret forpligter udbydere af onlineindholdstjenester sig i deres licensaftaler med rettighedshaverne, herunder radio- og tv-foretagender eller arrangører af begivenheder, til at forhindre deres abonnenter i at få adgang til og benytte deres tjeneste uden for det geografiske område, for hvilket udbyderen har fået meddelt licens. Disse kontraktlige begrænsninger, der pålægges udbyderne, kræver, at udbyderne træffer foranstaltninger f.eks. i form af at forbyde adgang til deres tjenester fra IP-adresser uden for det pågældende geografiske område. Derfor skal én af hindringerne for grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester findes i de aftaler, der er indgået mellem udbyderne af onlineindholdstjenester og deres abonnenter, der igen afspejler de klausuler om territoriale begrænsninger, der er indeholdt i de aftaler, som er indgået mellem disse udbydere og rettighedshaverne.
- (11) Derudover fandt Domstolen i de forenede sager C403/08 og C429/08, Football Association Premier League and Others, EU:C:2011:631, at visse begrænsninger i leveringen af tjenester ikke kan begrundes i formålet om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (12) Derfor er formålet med denne forordning at tilpasse den harmoniserede retlige ramme for ophavsret og beslægtede rettigheder og at indføre en fælles tilgang til levering af onlineindholdstjenester til abonnenter, der opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, for at sikre, at de nuværende hindringer for grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i det indre marked ikke længere er til stede.
- (12a) Da der er vedtaget EU-instrumenter på beskatningsområdet, er det nødvendigt at udelukke beskatningsområdet fra denne forordnings anvendelsesområde. Derfor bør denne forordning ikke berøre anvendelsen af bestemmelser vedrørende beskatning.

- (13) Denne forordning bør derfor gælde for onlineindholdstjenester, som en udbyder, efter at have erhvervet de relevante rettigheder fra rettighedshaverne på et bestemt geografisk område, yder til sine abonnenter i henhold til en aftale uanset på hvilken måde, herunder ved hjælp af streaming, download eller enhver anden teknik, der gør det muligt at bruge dette indhold. En registrering med henblik på at modtage meddelelser om indhold eller en simpel accept af HTML-cookies bør ikke betragtes som en aftale om levering af onlineindholdstjenester efter denne forordning.
- (14) En onlinetjeneste, der ikke er en audiovisuel medietjeneste efter direktiv 2010/13/EU, og som bruger værker, andre frembringelser eller transmissioner fra radio- og tv-foretagender, der kun har en støttefunktion, bør ikke omfattes af denne forordning. Sådanne tjenester omfatter websteder, der kun benytter værker eller andre beskyttede frembringelser som støttefunktion, såsom grafiske elementer eller musik, der bruges som baggrund, mens hovedformålet med sådanne websteder f.eks. er salg af varer.
- (15) Denne forordning bør kun finde anvendelse på onlineindholdstjenester, som abonnenterne reelt har adgang til og bruger i deres bopælsmedlemsstat, uden at være begrænset til et bestemt sted, da det ikke er hensigtsmæssigt at kræve, at udbydere af onlineindholdstjenester, der ikke tilbyder portable tjenester i en abonnents bopælsmedlemsstat, skal gøre det på tværs af grænserne.
- (16) Denne forordning bør finde anvendelse på onlineindholdstjenester, der leveres mod betaling. Udbydere af sådanne tjenester er i stand til at verificere deres abonnents bopælsmedlemsstat. Retten til at bruge en onlineindholdstjeneste bør anses for at være erhvervet mod betaling, uanset om denne betaling finder sted direkte til udbyderen af onlineindholdstjenesten eller til en anden part såsom en udbyder, der tilbyder en pakke, som kombinerer teletjenester og en onlineindholdstjeneste, der drives af en anden udbyder. Betaling af et obligatorisk gebyr, f.eks. en radio- og fjernsynslicens, bør ikke anses for betaling for modtagelse af en onlineindholdstjeneste.

- (17) Udbydere af onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed gratis, verificerer normalt ikke deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Medtagelsen af sådanne onlineindholdstjenester i anvendelsesområdet for denne forordning ville indebære en større ændring af den måde, hvorpå disse tjenester leveres, og medføre uforholdsmæssigt høje omkostninger. På den anden side ville udelukkelsen af disse tjenester fra forordningens anvendelsesområde betyde, at selv når udbydere af onlineindholdstjenester beslutter at investere i metoder, der muliggør verifikation af deres abonnenters opholdsmedlemsstat, ville de ikke kunne drage fordel af den retlige mekanisme i denne forordning, der gør det muligt for udbydere af onlineindholdstjenester at tilbyde deres tjenester portabelt i hele EU. Derfor bør udbyderne af onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed gratis, have mulighed for at være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, hvis de beslutter dette, og forudsat at de opfylder kravene vedrørende verifikation af bopælsmedlemsstaten. Hvis de gør brug af denne mulighed, bør de være forpligtet til at overholde bestemmelserne i denne forordning på samme måde som udbydere af onlineindholdstjenester, der leveres mod betaling. De bør endvidere oplyse abonnenterne, de relevante indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder og indehavere af andre rettigheder til indholdet af onlineindholdstjenesten om deres beslutning om at gøre brug af denne mulighed. Sådanne oplysninger kan gøres tilgængelige via udbyderens websted.
- (18) For at sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester er det nødvendigt at kræve, at udbydere af onlineindholdstjenester, der leveres mod betaling, sikrer, at deres abonnenter kan bruge tjenesten i den medlemsstat, hvor de midlertidigt opholder sig, ved at give dem adgang til det samme indhold på det samme udvalg af og det samme antal udstyrsenheder og for det samme antal brugere og det samme udvalg af brugsegenskaber som dem, der tilbydes i bopælsmedlemsstaten. Denne forpligtelse er bindende, og derfor kan parterne ikke udelukke den, fravige den eller ændre dens virkning. Eventuelle handlinger fra udbyderens side, der forhindrer abonnenten i at få adgang til eller bruge tjenesten, når han midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat, f.eks. begrænsninger i tjenestens brugsegenskaber eller kvaliteten i leveringen, ville svare til en omgåelse af forpligtelsen til at sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester og derfor være i strid med forordningen.

- (19) Et krav om, at levering af onlineindholdstjenester til abonnenter, der midlertidigt opholder sig i andre medlemsstater end deres bopælsmedlemsstat, skal være af samme kvalitet som i bopælsmedlemsstaten, kunne medføre høje omkostninger for udbyderne af onlineindholdstjenester, som leveres mod betaling, og dermed i sidste ende for abonnenterne. Derfor er det ikke hensigtsmæssigt at kræve i forordningen, at udbyderen skal træffe foranstaltninger til at sikre en kvalitet i leveringen af sådanne tjenester, som er bedre end den kvalitet, der er tilgængelig via den lokale onlineadgang, som abonnenten har valgt, mens han midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat. I sådanne tilfælde er udbyderen ikke ansvarlig, hvis den kvalitet, hvori tjenesten leveres, er ringere. Hvis udbyderen udtrykkeligt garanterer en vis kvalitet i leveringen til abonnenterne, når de midlertidigt opholder sig i andre medlemsstater, er udbyderen bundet af en sådan garanti. Udbyderen bør på forhånd give sine abonnenter generelle oplysninger om kvaliteten i leveringen af en onlineindholdstjeneste i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten, navnlig oplysninger om, at kvaliteten i leveringen kan variere fra kvaliteten af leveringen af onlineindholdstjenesten i bopælsmedlemsstaten. Sådanne oplysninger kan gøres tilgængelige via udbyderens websted.
- (20) For at sikre, at udbyderne af onlineindholdstjenester, som leveres mod betaling, overholder forpligtelsen til at levere grænseoverskridende portabilitet af tjenester uden at erhverve rettigheder i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at fastsætte, at de udbydere, der på lovlig vis leverer portable onlineindholdstjenester mod betaling i abonnenternes bopælsmedlemsstat, altid har ret til at levere sådanne tjenester til disse abonnenter, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat. Dette bør opnås ved at fastsætte, at levering af, adgang til og brug af en sådan onlineindholdstjeneste i forbindelse med denne forordning anses for at finde sted i abonnentens bopælsmedlemsstat. En onlineindholdstjeneste leveres lovligt, hvis både tjenesten og indholdet leveres på lovlig vis i bopælsmedlemsstaten. Denne forordning og navnlig den retlige mekanisme, der bestemmer, at leveringen af, adgangen til og brugen af en onlineindholdstjeneste finder sted i abonnentens bopælsmedlemsstat, forhindrer ikke en udbyder i at tilbyde sin abonnent, der opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat, en onlineindholdstjeneste, som udbyderen leverer på lovlig vis i en anden medlemsstat.

- (21) Med hensyn til meddelelse af licenser til ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder indebærer dette, at de relevante handlinger i form af reproduktion, kommunikation til offentligheden og tilrådighedsstillelse af værker og andre beskyttede frembringelser samt udtræk eller genanvendelse i forbindelse med databaser, der er beskyttet af sui generis-rettigheder, som opstår, når tjenesten leveres til abonnenter, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, må anses for at finde sted i abonnenternes bopælsmedlemsstat. Udbydere af onlineindholdstjenester, som leveres mod betaling, bør derfor anses for at udføre sådanne handlinger på grundlag af de respektive tilladelser fra de pågældende rettighedshavere for disse abonnenters bopælsmedlemsstat. Når udbyderne kan udføre handlinger i form af kommunikation til offentligheden og reproduktion i abonnentens medlemsstat på grundlag af en tilladelse fra de pågældende rettighedshavere, bør en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat, kunne få adgang til og bruge tjenesten og om nødvendigt udføre de relevante reproduktionshandlinger såsom download, som han ville være berettiget til i sin egen bopælsmedlemsstat. En udbyders levering af en onlineindholdstjeneste til en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat, og en sådan abonnents brug af tjenesten i overensstemmelse med denne forordning, bør ikke betragtes som en overtrædelse af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder eller eventuelle andre rettigheder, der er relevante for brugen af indholdet i tjenesten.
- (22) Udbydere af onlineindholdstjenester, som leveres mod betaling, bør ikke være ansvarlige for overtrædelse af eventuelle kontraktlige bestemmelser, som er i strid med forpligtelsen til at sætte deres abonnenter i stand til at bruge tjenesten i den medlemsstat, hvor de midlertidigt opholder sig. Derfor bør klausuler i aftaler, der har til formål at forbyde eller begrænse grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester, ikke kunne håndhæves. Udbydere og indehavere af rettigheder, der er relevante for leveringen af onlineindholdstjenester, bør ikke have mulighed for at omgå anvendelsen af denne forordning, ved at et tredjelandets lovgivning vælges som gældende lov for aftaler mellem dem eller for kontrakter mellem udbydere og abonnenter.

- (22a) Denne forordning definerer en række begreber, der er nødvendige for dens anvendelse, herunder bopælsmedlemsstaten. Bopælsmedlemsstaten bør fastlægges under hensyntagen til målene for denne forordning og behovet for at sikre en ensartet anvendelse heraf i EU. Definitionen af en bopælsmedlemsstat indebærer, at abonnenten har faktisk og sædvanlig bopæl i den medlemsstat, som han eller hun regelmæssigt vender tilbage til. En udbyder, der har fastslået bopælsmedlemsstaten i overensstemmelse med denne forordning, bør i forbindelse med denne forordning kunne antage, at den verificerede bopælsmedlemsstat er abonnentens eneste bopælsmedlemsstat. Udbydere bør ikke forpligtes til at verificere, om deres abonnenter også er abonnenter på en onlineindholdstjeneste i en anden medlemsstat.
- (23) Denne forordning bør forpligte udbydere, der leverer onlineindholdstjenester, som leveres mod betaling til abonnenter, der opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, til at gøre brug af effektive midler med henblik på at verificere deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Anvendelsen af sådanne midler bør altid være rimelig og bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at fastslå bopælsmedlemsstaten. Med henblik herpå bør udbyderne basere sig på de verifikationsmetoder, der er anført i denne forordning. Formålet med den anførte liste er at skabe retssikkerhed, for så vidt angår de verifikationsmetoder, der skal anvendes af udbydere. I hvert enkelt tilfælde bør der tages hensyn til effektiviteten af en særlig verifikationsmetode i en given medlemsstat og den givne type af onlineindholdstjeneste. Medmindre bopælsmedlemsstaten kan fastslås med tilstrækkelig sikkerhed på grundlag af en enkelt verifikationsmetode, bør udbyderne basere sig på en kombination af disse metoder. Endvidere bør denne forordning muliggøre aftaler mellem udbydere af onlineindholdstjenester og rettighedshavere om, hvilke særlige verifikationsmetoder der bør anvendes af udbyderne, uanset om de er anført eller ej i forordningen. Dette bør give plads til fleksibilitet for så vidt angår valget af verifikationsmetoder. Sådanne midler bør også være effektive og rimelige og bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at fastslå bopælsmedlemsstaten.

Udbyderen af en onlineindholdstjeneste kan anmode abonnenten om at give de oplysninger, der er nødvendige for i tilstrækkeligt omfang at verificere abonnentens bopælsmedlemsstat. Hvis abonnenten undlader at give disse oplysninger, og udbyderen følgelig er ude af stand til at verificere bopælsmedlemsstaten, som krævet i henhold til denne forordning, bør udbyderen ikke levere grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester til denne abonnent i henhold til denne forordning.

(23a) Indehavere af ophavsrettigheder, beslægtede rettigheder eller andre rettigheder til indholdet af onlineindholdstjenester bør dog fortsat være i stand til at tillade adgang til og anvendelse af deres indhold i henhold til denne forordning uden verifikation af bopælsmedlemsstaten. Dette kan især være anvendeligt inden for sektorer som f.eks. musik og e-bøger. Rettighedshavere bør være i stand til frit at træffe sådanne beslutninger, når de indgår aftaler med udbydere. Aftaler mellem rettighedshavere og udbydere bør ikke indskrænke rettighedshavernes mulighed for med et rimeligt varsel at tilbagekalde en sådan tilladelse til udbyderen. I tilfælde, hvor indehaverne af ophavsrettigheder, beslægtede rettigheder eller andre rettigheder beslutter at tillade adgang til og anvendelse af deres indhold uden bopælsmedlemsstatens verifikation, bør alle andre aspekter af denne forordning fortsat være gældende, mens aftalen mellem udbyderen og abonnenten om levering af en onlineindholdstjeneste bør være tilstrækkelig til at fastslå sidstnævntes bopælsmedlemsstat.

(23b) Verifikationsmetoder kan omfatte stikprøvekontrol eller periodisk kontrol af IP-adresser i stedet for konstant overvågning af opholdsstedet. I betragtning af at det vigtigste i forbindelse med verifikationen ikke er det præcise sted, men snarere abonnentens midlertidige ophold i en anden medlemsstat, når denne har adgang til tjenesten, bør der ikke indsamles og behandles nøjagtige lokaliseringsdata i dette øjemed. Når autentifikation af en abonnent er tilstrækkelig til levere den pågældende tjeneste, bør det ikke være nødvendigt at identificere abonnenten.

- (24) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Derfor bør denne forordning fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, ytringsfrihed og retten til at drive virksomhed. Eventuel behandling af personoplysninger efter denne forordning bør respektere de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og skal finde sted i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF⁷ og direktiv 2002/58/EF⁸. Henvisninger til direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF bør forstås som henvisninger til gældende lovgivning samt til lovgivning, der kommer til at erstatte den. Navnlig bør udbyderne af onlineindholdstjenester, under hensyntagen til den retlige forpligtelse i henhold til denne forordning om at verificere bopælsmedlemsstaten, sikre, at eventuel behandling af personoplysninger efter denne forordning er nødvendig og står i forhold til det tilstræbte mål. De nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger bør omfatte levering af gennemsigtige oplysninger til abonnenterne om de metoder, der anvendes til verifikationen, og formålet hermed samt sikring af passende sikkerhedsforanstaltninger.
- (25) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af konkurrencereglerne, særlig traktatens artikel 101 og 102. Reglerne i denne forordning bør ikke anvendes til at begrænse konkurrencen på en måde, som er i strid med traktaten.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37), som ændret ved direktiv 2006/24/EF og direktiv 2009/136/EF (derefter benævnt "e-datadirektivet").

- (25a) Denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 2014/26/EU⁹, navnlig afsnit III i dette direktiv. De regler, der er fastsat i denne forordning er i overensstemmelse med målet om at lette lovlig adgang til indhold, der er beskyttet af ophavsret og beslægtede rettigheder, og de hermed forbundne tjenester.
- (26) Aftaler om meddelelse af licens for indhold indgås normalt for en forholdsvis lang periode. For at sikre, at alle forbrugere med bopæl i EU kan nyde godt af den grænseoverskridende portabilitetsfunktion i forbindelse med onlineindholdstjenester på lige vilkår, rettidigt og uden unødigt forsinkelse, bør denne forordning derfor også gælde for aftaler, der er indgået, og rettigheder, der er erhvervet inden datoen for dens anvendelse, hvis de er relevante for den grænseoverskridende portabilitet af en onlineindholdstjeneste, som leveres efter denne dato. Det er også nødvendigt at sikre ensartede vilkår for udbydere af onlineindholdstjenester, som leveres mod betaling, der opererer i det indre marked, ved at gøre det muligt for udbydere, der indgår langvarige aftaler med rettighedshavere, at tilbyde grænseoverskridende portabilitet til deres abonnenter, uafhængigt af udbyderens mulighed for at genforhandle sådanne aftaler. Endvidere bør denne bestemmelse sikre, at når udbydere træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af grænseoverskridende portabilitet af deres tjenester, bliver de i stand til at tilbyde en sådan portabilitet for hele deres onlineindhold. Endelig bør det også sikres, at rettighedshaverne ikke skal genforhandle deres eksisterende licensaftaler for at gøre det muligt for tjenesteudbydere at tilbyde grænseoverskridende portabilitet af tjenester.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 72).

- (27) Da forordningen således vil finde anvendelse på visse aftaler og rettigheder, der er erhvervet inden datoen for dens anvendelse, er det også hensigtsmæssigt at fastsætte en rimelig periode mellem datoen for forordningens ikrafttrædelse og datoen for dens anvendelse, for at rettighedshaverne og udbyderne af onlineindholdstjenester, som leveres mod betaling, kan få mulighed for at tilpasse sig til den nye situation, og udbyderne kan få mulighed for at ændre vilkårene for brugen af deres tjenester. Ændringer i betingelserne for anvendelsen af onlineindholdstjenester i pakker, som kombinerer en elektronisk kommunikationstjeneste og en onlineindholdstjeneste, der udelukkende er udført med henblik på at overholde kravene i denne forordning, udløser ikke nogen ret for abonnenter i henhold til national lovgivning, som gennemfører regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, til at opsige kontrakter vedrørende levering af sådanne elektroniske kommunikationstjenester.
- (28) For at nå målet om at sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i EU er det hensigtsmæssigt at vedtage en forordning, der gælder umiddelbart i medlemsstaterne. Dette er nødvendigt for at sikre en ensartet anvendelse af reglerne om grænseoverskridende portabilitet i medlemsstaterne, og at de træder i kraft samtidig for alle onlineindholdstjenester. Kun en forordning sikrer den grad af retlig sikkerhed, der er nødvendig for, at forbrugerne kan udnytte fordelene ved grænseoverskridende portabilitet i EU fuldt ud.

(29) Målet for denne forordning, nemlig at tilpasse den retlige ramme, sådan at der kan leveres grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i EU, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. EU kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Derfor berører denne forordning ikke i væsentlig grad den måde, hvorpå der meddeles licenser til rettighederne, og forpligter ikke rettighedshaverne og udbyderne af onlineindholdstjenester, som leveres mod betaling til at genforhandle aftaler. Endvidere kræver denne forordning ikke, at udbyderne træffer foranstaltninger til at sikre kvaliteten i leveringen af onlineindholdstjenester uden for abonnentens bopælsmedlemsstat. Endelig finder denne forordning ikke anvendelse på udbydere, der tilbyder gratis onlineindholdstjenester, og som ikke gør brug af muligheden for at sikre grænseoverskridende portabilitet af deres tjenester. Derfor pålægger den ikke uforholdsmæssigt høje omkostninger —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

- 1) Med denne forordning indføres en fælles strategi i Unionen for at sikre, at abonnenter på portable onlineindholdstjenester i deres bopælsmedlemsstat kan få adgang til og bruge disse tjenester, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat.
- 2) Denne forordning finder ikke anvendelse på beskatningsområdet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "abonnent": en forbruger, der på grundlag af en aftale med en udbyder om levering af en onlineindholdstjeneste kan få adgang til og bruge denne tjeneste i sin bopælsmedlemsstat
- b) "forbruger": enhver fysisk person, der i forbindelse med de af denne forordning omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv
- c) "bopælsmedlemsstat": den medlemsstat, der er fastslået på grundlag af artikel 3B, hvor abonnenten har sin faktiske og sædvanlige bopæl, som han eller hun regelmæssigt vender tilbage til
- d) "midlertidigt ophold i en medlemsstat": at en abonnent befinder sig i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat i en begrænset periode

- e) "onlineindholdstjeneste": en tjeneste som omhandlet i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som en udbyder lovligt stiller til rådighed portabelt for en abonnent i sidstnævntes bopælsmedlemsstat på aftalte vilkår og online, og som er:
- i) en audiovisuel medietjeneste efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU, eller
 - ii) en tjeneste, hvis vigtigste funktion er at give adgang til værker, andre frembringelser eller transmissioner fra radio- og tv-foretagender enten lineært eller on-demand
- f) "portabel": at abonnenten reelt kan få adgang til og bruge onlineindholdstjenesten i bopælsmedlemsstaten uden at være begrænset til et bestemt sted.

Artikel 3

Pligt til at sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester

- 1) Udbyderen af en onlineindholdstjeneste, som leveres mod betaling sikrer, at en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en medlemsstat, kan få adgang til og bruge onlineindholdstjenesten.
- 2) Forpligtelsen i stk. 1 omfatter ikke eventuelle kvalitetskrav for leveringen af en onlineindholdstjeneste, som udbyderen er underlagt, når han leverer denne tjeneste i bopælsmedlemsstaten, medmindre udbyderen udtrykkeligt har forpligtet sig til andet.
- 3) Udbyderen giver oplysninger til abonnenten om kvaliteten i leveringen af onlineindholdstjenesten, der leveres i overensstemmelse med stk. 1, forud for leveringen af tjenesten. Oplysningerne skal gives på en måde, som er passende og forholdsmæssig.

Artikel 3A

Mulighed for at sikre grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i overensstemmelse med denne forordning

- 1) Udbyderen af en onlineindholdstjeneste, der stilles til rådighed gratis, kan vælge at sikre sine abonnenter, som midlertidigt opholder sig i en medlemsstat, adgang til og brug af onlineindholdstjenesten i overensstemmelse med denne forordning på betingelse af, at udbyderen verificerer abonnentens bopælsmedlemsstat i overensstemmelse med artikel 3B.
- 2) Udbyderen oplyser abonnenterne, de relevante indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder og indehavere af andre rettigheder til indholdet af onlineindholdstjenesten om sin beslutning om at levere onlineindholdstjenesten i overensstemmelse med stk. 1 forud for leveringen af tjenesten. Oplysningerne skal gives på en måde, som er passende og forholdsmæssig.
- 3) Hvis udbyderen vælger at levere onlineindholdstjenesten i overensstemmelse med stk. 1, finder denne forordning anvendelse for denne udbyder.

Artikel 3B

Verifikation af bopælsmedlemsstaten

- 1) Udbyderen af en onlineindholdstjeneste, som leveres mod betaling, skal gøre brug af effektive midler med henblik på at verificere abonnenternes bopælsmedlemsstat. Disse midler skal være rimelige og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå deres mål.

- 2) Med henblik på at opfylde den forpligtelse, der er fastsat i stk. 1, anvender udbyderen følgende verifikationsmetoder:
- a) en erklæring fra abonnenten om dennes bopælsmedlemsstat
 - b) et identitetskort eller et andet gyldigt dokument, der bekræfter abonnentens bopælsmedlemsstat
 - c) abonnentens faktureringsadresse eller postadresse
 - d) abonnentens bankoplysninger som f.eks. bankkonto og lokale kredit- eller debetkort
 - e) det sted, hvor der er installeret en modtagerboks eller lignende anordning, som anvendes til levering af tjenester til abonnenten
 - f) om abonnenten er part i en aftale om internet- eller telefonforbindelse i medlemsstaten
 - g) om abonnenten betaler en licens for andre tjenester i medlemsstaten, som f.eks. public service-radio- og TV-virksomhed
 - h) stikprøvekontrol eller periodisk kontrol af internetprotokoladressen (IP-adressen) for at identificere den medlemsstat, hvor abonnenten har adgang til og bruger onlineindholdstjenester eller identifikation af denne medlemsstat med andre geolokaliseringsmetoder
 - i) optagelse på lokale valglister, hvis de er offentligt tilgængelige, eller
 - j) betaling af lokale skatter/kopskatter, hvis de er offentligt tilgængelige.

Medmindre bopælsmedlemsstaten kan fastslås med tilstrækkelig sikkerhed på grundlag af en enkelt verifikationsmetode, baserer udbyderen sig på en kombination af disse metoder.

Erklæringen fra abonnenten om dennes bopælsmedlemsstat benyttes kun i forbindelse med en eller flere andre verifikationsmetoder.

- 3) Udbyderen og indehaverne af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder eller indehaverne af andre rettigheder til indholdet af en onlineindholdstjeneste kan nå til enighed om at anvende de metoder, der er omhandlet i stk. 2, eller eventuelle andre metoder i overensstemmelse med stk. 1 til at verificere bopælsmedlemsstaten.
- 4) Udbyderen har ret til at anmode abonnenten om at give de oplysninger, der er nødvendige med henblik på verifikation af bopælsmedlemsstaten. Hvis abonnenten undlader at give disse oplysninger, og udbyderen følgelig er ude af stand til at verificere bopælsmedlemsstaten, som krævet i henhold til denne forordning, skal udbyderen ikke på grundlag af denne forordning sikre, at denne abonnent har adgang til eller kan bruge onlineindholdstjenester, når han eller hun opholder sig midlertidigt i en medlemsstat.
- 5) Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne forordning kan indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder eller indehavere af andre rettigheder til indholdet af en onlineindholdstjeneste give tilladelse til adgang til og brug af deres indhold i henhold til denne forordning uden verifikation af bopælsmedlemsstaten. I sådanne tilfælde er aftalen mellem udbyderen og abonnenten om levering af en onlineindholdstjeneste tilstrækkelig til at fastslå abonnentens bopælsmedlemsstat.
- 6) Aftalen mellem udbyderen og indehaverne af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder eller indehaverne af andre rettigheder til indholdet af en onlineindholdstjeneste begrænser ikke rettighedsindehaverens mulighed for at tilbagekalde den godkendelse, der er omhandlet i stk. 5, om et rimeligt varsel til udbyderen.

Artikel 4

Leveringsstedet for, adgangen til og brugen af onlineindholdstjenester

Leveringen af en onlineindholdstjeneste i henhold til denne forordning til en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en medlemsstat, samt denne abonnents adgang til og brug af denne tjeneste, anses for udelukkende at finde sted i bopælsmedlemsstaten.

Artikel 5

Kontraktlige bestemmelser

- 1) Eventuelle kontraktlige bestemmelser, herunder bestemmelser, der er indgået mellem indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, indehavere af eventuelle andre rettigheder, der er relevante for adgangen til og brugen af indhold i onlineindholdstjenester, og udbydere af onlineindholdstjenester samt mellem sådanne udbydere og deres abonnenter, og som er i strid med denne forordning, kan ikke håndhæves.
- 2) Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse, uanset hvilken lov der gælder for aftaler, som er indgået mellem udbydere af onlineindholdstjenester og indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder eller indehavere af andre rettigheder, der er relevante for adgangen til og brugen af indhold i onlineindholdstjenester, eller på aftaler mellem sådanne udbydere og deres abonnenter.

Artikel 6

Beskyttelse af personoplysninger

Behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning sker i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF.

Artikel 7

Anvendelse på eksisterende aftaler og erhvervede rettigheder

Denne forordning finder også anvendelse på aftaler, der er indgået, og rettigheder, der er erhvervet inden datoen for dens anvendelse, hvis de er relevante for leveringen, adgangen til og brugen af en onlineindholdstjeneste i overensstemmelse med artikel 3 og 3A efter denne dato.

Artikel 7a

Evaluerings

Tre år efter denne forordnings ikrafttræden og hvert tredje år derefter vurderer Kommissionen anvendelsen af denne forordning og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning. Denne rapport skal omfatte en vurdering af verifikationen af bopælsmedlemsstaten og, hvis det er nødvendigt, om behovet for en revision. Kommissionens rapport ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

Artikel 8

Afsluttende bestemmelser

- 1) Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- 2) Den anvendes fra 12 måneder efter dagen for dens offentliggørelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand